Dosarul nr.1-106/24
1-24048525-46-1-02052024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

30 septembrie 2024 mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central
Instanța în componența:
Președintelui de ședință: Cristina Botnaru
Grefierului: Alina Bordian
Cu participarea:
Procurorului: Serghei Cebotari
Avocaților: Igor Grosu
Nicolae Mustață
Reprezentantului părții vătămate, avocatul: Diomid Gherman
a judecat în ședința de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui:

Panas Constantin *****, născut la *****, originar și locuitor al s. *****, r. Soroca, temporar domiciliat în mun. Soroca, str. *****, studii primare, nesupus militar, în relații de concubinaj, neangajat în câmpul muncii, persoane la întreținere nu are, IDNP *****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal,

Revenco Viorica *****, născută la ***** domiciliată în mun. Soroca str. *****, temporar domiciliată în mun. Soroca, str. *****, studii medii, nesupusă militar, în relații de concubinaj, 3 copii minori la întreținere, neangajată în câmpul muncii, IDNP *****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal,

Cauza parvenită spre examinare în instanța de judecată la 02.05.2024 și a fost examinată în termen rezonabil de până la 30.09.2024.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunțat pentru aplicarea pedepsei sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru ambii inculpați, solicitând și admiterea acțiunii civile.

Apărarea a pledat pentru achitarea inculpaților, considerând că acuzarea nu a dovedit prin probe incontestabile vinovăția inculpaților.

Reprezentantul părții vătămate, avocatul Diomid Gherman a solicitat admiterea acțiunii civile înaintate și aplicarea unei sancțiuni în conformitate cu legislația în vigoare, ținând cont inclusiv și de faptul că, inculpații recunosc parțial vinovăția, doar că nu dau o apreciere corectă acțiunilor sale.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședința de judecată, instanța ,-

A C O N S T A T A T :

Panas Constantin *****, în perioada lunii octombrie 2023, urmărind scop de profit și sustragerea pe ascuns a bunurilor materiale ale altei persoane, prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord cu concubina sa Revenco Viorica ***** a. n. *****, având un plan bine chibzuit, împărțind în prealabil rolurile între ei, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, intrând în încrederea părții vătămate Sochirca Maria, la care ultimii locuiau la gazdă, având acces liber, au sustras din gospodăria părții vătămate, care este situată în satul ***** r-nul Soroca, următoarele bunuri: 2 (două) cuverturi de culoare cafenie cu flori albe la preț total de 400 lei MDL, 2 (două) perne cu dimensiunile 70X70 cu învelitoare la preț total de 200 lei MDL, 1 (un) nivelator de culoare sură cu mărimea de 1 m., la preț de 150 lei MDL, o lopățică de tencuit la preț de 50 lei MDL, 1 (un) costum bărbătesc de culoare roșie la preț de 100 lei MDL, o bucată de cablu cu izolator cu grosimea de 1 cm, cu lungimea de 13 metri la preț total de 2600 lei MDL, cauzând astfel victimei o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 3500 lei MDL.

Revenco Viorica ***,** în perioada lunii octombrie 2023, urmărind scop de profit și sustragerea pe ascuns a bunurilor materiale ale altei persoane, prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord cu concubinul său Panas Constantin ***** a. n. *****, având un plan bine chibzuit, împărțind în prealabil rolurile între ei, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, intrând în încrederea părții vătămate Sochirca Maria, la care ultimii locuiau la gazdă, având acces liber, au sustras din gospodăria părții vătămate, care este situată în satul ***** r-nul Soroca, următoarele bunuri: 2 (două) cuverturi de culoare cafenie cu flori albe la preț total de 400 lei MDL, 2 (două) perne cu dimensiunile 70X70 cu învelitoare la preț total de 200 lei MDL, 1 (un) nivelator de culoare sură cu mărimea de 1 m., la preț de 150 lei MDL, o lopățică de tencuit la preț de 50 lei MDL, 1 (un) costum bărbătesc de culoare roșie la preț de 100 lei MDL, o bucată de cablu cu izolator cu grosimea de 1 cm, cu lungimea de 13 metri la preț total de 2600 lei MDL, cauzând astfel victimei o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 3500 lei MDL.

Fiind audiată în ședința de judecată inculpatul Revenco Viorica ***,** vina în comiterea infracțiunii imputate a recunoscut-o parțial, explicând instanței că nu a avut intenția de a fura. A recunoscut că a luat câteva lucruri care îi aparțineau părții vătămate. A confirmat în fața instanței că într-adevăr este în relații de concubinaj cu

Panas Constantin, precum și faptul că, Donțu Serghei le-a găsit gazdă, la partea vătămată și că tot el le-a ajutat să treacă cu traiul la d-na Maria Sochirca. Astfel, ea împreună cu concubinul și copiii au trecut cu traiul în gospodăria acesteia, care ea cazat în serai și care le-a comunicat că nu va lua careva bani de la ei, doar că ei trebuie să aibă grijă de gospodărie. Ea împreună cu concubinul lucrau la livadă la tata lui Donțu Serghei, iar în urma unui conflict cu ultimul, din cauza că în ziua s-a de naștere concubinul său a făcut abuz de băuturi alcoolice și nu a fost în stare să lucreze, ultimul i-a comunicat că o va alunga și de la gazdă, ceia ce a și urmat ulterior. Seara venise stăpâna casei împreună cu Donțu Serghei și deoarece era ziua ei de naștere și ei sărbătoreau, la ei în musaferie fiind și fostul cumnat care a decedat, inclusiv nepoata sa cu fetița, unde clar că servise, stăpâna casei s-a supărat și le-a spus să elibereze casa până dimineața. Deoarece au fost lăsați să înopteze, a doua zi dimineața au găsit transport și din motiv că șoferul era grăbit, din fugă și-au strâns toate lucrurile, au trezit copiii și fiecare ducea spre mașină ce apuca, probabil că din învălmășeală au și luat unele lucruri care nu le aparțineau, cele care au și fost ridicate de către poliție de la ei. A mai explicat că, a discutat cu d-na Maria și ultima le-a dat posibilitatea să restituire bunurile luate de la ea din casă, doar că termenul acordat a fost unul scurt și ei nu au reușit, confirmând că d-na Maria le-a comunicat că dacă nu întorc lucrurile benevol va anunța poliția, însă inițial, ultima nu i-a comunicat despre faptul că a dispărut și cablul pe care se înșirau hainele la uscat.

A reiterat că în acea seară, stăpâna le-a luat cheile și că copiii se aflau la joacă, astfel, când au venit nu au cunoscut că nu au chei și au încuiat ca de obicei lacătul de la poartă, de aceia a doua zi Panas Constantin la deteriorat ca să poată ieși, fiind grăbiți pentru a reuși să se mute la altă gazdă. Deoarece nu aveau chei, au lăsat totul descuiat. Astfel, pe la ora 10-00 au fost telefonați de către d-na Maria, care a întrebat de ce au plecat fără ca ea să știe și că au luat și careva bunuri ce-i aparțin. Ea explicat că va ajunge la noua gazdă și va verifica dacă găsește ceva de a ei, precum și faptul că va veni și i le va restitui. Deoarece au plecat din grabă, strângeau lucrurile toți, inclusiv și copiii, ei totul puneau în torbe și duceau la mașină. D-na Maria ea comunicat că dacă nu-i va întoarce bunurile, va apela la poliție, ceia ce a și făcut ulterior. Recunoaște că lucrurile care au fost găsite de către poliție la ei, le-au luat din casa d-nei Maria din greșeală și că ei nu au reușit să i le întoarcă, iar ulterior, d-na Maria deja nu a mai dorit să-i ierte. A mai subliniat că ultima nu i-a comunicat din start despre faptul că a dispărut și un cablu. Nu a avut careva instrumente din construcție și nu cunoaște cine le-a pus în mașină, dar tot ceia ce s-a luat, s-a restituit, alt ceva nu poate spune nimic. Sochirca Maria a solicitat suma de 3000 lei, dar, deoarece nu au bani nu au restituit paguba, ear ea nu cunoaște de ce D-na Maria se comportă așa.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Panas Constantin ***,** vina în comiterea infracțiunii imputate a recunoscut-o parțial, explicând instanței că tot ceia ce a comunicat concubina sa, corespunde adevărului, confirmând că ai într-adevăr nu

au furat nimic, dar din fugă au pus totul în mașină. Concubina sa a strâns rufele de pe sârmă și le-a pus în torbă, după care duceau totul la mașină. Cunoștea despre faptul că aceasta a luat perna și alte lucruri care nu-i aparțin, dar nu au avut posibilitatea să le întoarcă, erau ocupați, după care a fost poliția și le-a ridicat. A recunoscut că nu deținea unelte pentru reparație, dar nevilatorul personal l-a luat și la pus în mașină. La procuratură a recunoscut vina, pe lucrurile luate, dar nu și pentru cablu, cunoaște că acesta era acolo unde concubina întindea hainele la uscat, dar nu știe ce s-a întâmplat cu el și nici nu s-au împăcat, deoarece nu au bani. Trebuia să restituie 3000 de lei și să se împace, și-au cerut scuze de la partea vătămată când au fost chemați la poliție, dar nu s-au împăcat.

În ședința de judecată partea vătămată Sochirca Maria ***** a declarat că, locuiește în municipiul Soroca, strada *****, dar mai are în proprietate o casă situată în satul ***** r-nul Soroca. În luna octombrie 2023, a fost telefonată de către Donțu Serghei, care a rugat-o să ofere spre chirie cunoscuților lui, casa ce-i aparține ei, situată în sat. ***** r-nul Soroca. La început, ea nu a fost de acord, însă tot atunci, în conversația lor a intervenit fiul ei care s-a înțeles cu Donțu Serghei să-i primească la gazdă, la fel fiul ei a convins-o și pe ea să ofere în chirie casa menționată, ce-i aparține. Tot în acea seară, ea a mers la fața locului, unde s-a întâlnit cu inculpații, care aveau și doi copii minori. Ea le-a transmis ultimilor cheile de la poartă și de la saraiul din gospodăria sa, în care aceștia urmau să locuiască, la fel ea le-a arătat saraiul din interior și a plecat, bani pentru gazdă nu a luat și le-a comunicat că nici nu va lua nici o plată și că dânșii să aibă grija de casă și de pământ, la ce ei au fost de acord. Peste câteva zile din nou a mers să verifice starea gospodăriei sale, unde a stabilit că lucrurile erau aranjate în mod haotic, în casă dormea o persoană străină și era dezordine. Urmare, ea le-a făcut observație chiriașilor și le-a comunicat să elibereze gospodăria sa, deoarece dânșii nu aveau grijă de casă, nu erau gospodari. Duminică, de dimineața, ea din nou a mers la gospodăria sa din sat. ***** r-nul Soroca și din nou le-a comunicat chiriașilor să elibereze gospodăria și dânșii au început să-și strângă lucrurile, înțelegerea a fost că luni v-a fi eliberată locuința. Luni, de dimineață, în jurul orelor 07:30 min., ea s-a dus la gospodăria sa din sat. ***** r-nul Soroca și a depistat că lanțul de la poartă era tăiat, în ogradă erau urme de roți, lucru care i s-a părut straniu. Intrând în ograda gospodăriei, a observat că din sarai au dispărut 2 (două) cuverturi de culoare cafenie cu flori albe, 2 (două) perne cu învelitoare, 1 (un) nivelator, o lopățică de tencuit; o pravilă, 1 (un) costum bărbătesc de culoare roșie iar din curtea gospodăriei a dispărut 1 (un) cablu cu izolator cu grosimea de 1 cm, cu 4 fire și lungimea de 13 metri, fiindu-i cauzată o pagubă materială considerabilă, în suma totală de 3590 lei MDL. A anunțat poliția și a anunțat că de cele comise îi bănuiește pe Revenco Viorica și Panas Constantin, deoarece, în afară de ei, nimeni nu a avut acces în gospodărie. Ulterior, i-au fost restituite o parte din bunurile sustrase, un nivelator și 2 cuverturi și era gata să-I ierte pe ultimii, doar că ei nu au un comportament normal, ea indignându-se cum atâta timp a stat cablul în

ogradă, dar cum au venit găzdașii a dispărut, iar ultimii nici nu recunosc acest fapt. A confirmat că susține și acțiunea civilă și a rugat să fie admisă, deoarece în urma incidentului s-a stresat foarte mult, a pierdut foarte mult timp și sănătate, deși ultimii ar fi putut veni să-și ceară scuze și să-i restituie paguba, dar ei s-au comportat foarte urât, au deteriorate lacătul, i-au luat lucrurile și au plecat, fără să-I spună, după care au lăsat totul descuiat și nici nu au venit să întoarcă înapoi bunurile, poliția le-a restituit.

A solicitat ca cauza penală să fie soluționată în continuare în lipsa sa, dar în prezența apărătorului său.

Fiind audiat în calitate de martor Donțu Serghei *** a declarat în fața instanței că în anul 2023**, la serviciu împreună cu concubina sa a venit Constantin Panas. Inculpații s-au plâns că caută o gazdă, pentru că nu aveau unde să locuiască, astfel, el i-a ajutat să se cazeze la d-na Sochirca Maria, în casa acesteia din satul ***** r-nul Soroca, în care de câțiva ani nu locuia nimeni. Cam cu greu, dar ultima a acceptat să-i ea la gazdă, nu trebuiau să achite nimic, dar în schimb, trebuiau să aibă grijă de casă. În gospodăria dată, dânșii au locuit aproximativ trei sau patru zile, iar într-o zi, de dimineață, Sochirca Maria s-a dus să verifice gospodăria sa din sat. ***** r-nul Soroca, unde a fost și el martor că Constantin și familia sa au făcut dezordine în casă. Tot atunci, Maria le-a zis ultimilor să elibereze locuința. După asta, el a ieșit și a plecat la serviciu, dar Maria a rămas în casă, împreună cu Constantin și Viorica și copii lor. Cum s-a finisat convorbirea dintre ei, el nu cunoaște. Aproximativ peste câteva zile de la cazul dat, a fost telefonat din nou de către dna. Maria, care i-a comunicat că chiriașii au furat din casă mai multe bunuri, însă el nu cunoaște careva detalii referitor la caz, deoarece foarte de mult timp nu a fost în acea gospodărie. Consideră că ultimii au procedat urât, deoarece după câte cunoaște el din vecini, la ei nu se fură.

Martorul Botnari Stepan ***,** a declarat instanței că, locuiește în municipiul Soroca în partea din deal, precum și faptul că active la primăria *****. Pe inculpați îi cunoaște de mai mult timp, și din câte cunoaște el, ultimii permanent locuiau la gazdă, adică închiriau locuințe. În luna octombrie 2023, a fost telefonat de către Viorica, care l-a rugat să se ducă după ei, în satul *****, r-nul Soroca, deoarece proprietara casei îi alunga de la gazdă. Astfel, i s-a făcut milă de copii, și a decis să plece să-i transporte la altă gazdă. A venit într-o dimineață, până la începerea zile de muncă și ultimii erau gătiți, genții erau pregătite, iar Viorica împreună cu Constantin scoteau genții dint-un sarai și anume el a observat că erau perne, plapume, adică lucruri personale, apoi el a mai observat că ultimii au mai scos și o mașină de spălat haine, un nivelator de culoare surie, pe care Constantin le-a încărcat în portbagajul mașinii lui, ce mai era în torbe, el nu cunoaște. Ulterior, el i-a transportat pe Viorica și familia ei în municipiul Soroca, sectorul nr. 4 Soroca, după care a plecat. A mai confirmat că personal pe partea vătămată nu o cunoaște și că în acea dimineață, când ultimii au plecat, ea nu era.

Chiar dacă inculpații au pledat parțial nevinovați, vinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate este pe deplin confirmată și prin cumulul de probe scrise, administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

- **Plângerea cet. Sochirca Maria din 26 decembrie 2024**, prin care a solicitat de a fi luate măsuri cu cet. Panas Constantin și concubina acestuia Revenco Viorica, care la data de 16.10.2023, i-au sustras mai multe bunuri materiale în sumă totală de 3400 lei, din casa ce-i aparține, situată în satul ***** r-nul Soroca (f.d.3-4).
- **Procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 03.01.2024**, care confirmă faptul că, la data 16.10.2023, cet. Panas Constantin și Revenco Viorica au sustras mai multe bunuri din gospodăria cet. Sochirca Maria, situată în sat. ***** r-nul Soroca (f.d.10).
- **Procesul – verbal de cercetare la fața locului și foto tabel din 17 octombrie 2023**, prin care a fost examinat și fotografiat locul comiterii infracțiunii și anume gospodăria situată în sat. ***** r-nul Soroca, ce aparține cet. Sochirca Maria. (f.d.92-95).
- **Procesul – verbal de cercetare la fața locului și foto tabel din 14 noiembrie 2023**, prin care a fost examinată și fotografiată gospodăria situată în mun. Soroca str. *****. (f.d.27-30).

Analizând materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești și componența infracțiunii imputate lui Panas Constantin și Revenco Viorica, instanța de judecată relevă că în ședința de judecată acuzatorul de stat, ținând cont de modificările survenite a solicitat ca inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru fiecare, precum și admiterea în totalitate a acțiunii civile.

Apărarea a pledat pentru achitarea inculpaților, invocând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile acestora, dar, fără a aduce careva argumente capabile să răstoarne învinuirea formulată de către acuzator, or, însăși inculpații în fața instanței au recunoscut că a luat din gospodăria părții vătămate mai multe lucruri care nu le aparțin (adică cele care au fost ridicate de către poliție în cadrul percheziției), fără a le returna înapoi, chiar dacă li s-a oferit această posibilitate, justificându-și acțiunile prin aceia că, totul a avut loc din fugă și că din motiv că se grăbeau au luat din întâmplare și lucrurile care îi aparțineau d-nei Maria precum și faptul că ulterior, nu au întors benevol aceste lucruri, deoarece nu ar fi avut timp. Dar nu au putut explica din care motive nu au anunțat-o pe stăpâna casei că părăsesc locuința acesteia precum și faptul că au lăsat totul deschis. La fel, nu au putut explica de ce Panas Constantin, deși nu deținea în posesie careva unelte pentru construcție, ultimul personal a luat și a pus în automobil nivelatorul.

Partea vătămată, a declarat în fața instanței ferm, că a permis lui Panas Constantin și Revenco Viorica să locuiască în casa sa fără nici o plată, ultimii având simpla obligație doar de a avea grijă de acea gospodărie, însă ultimii i-au furat lucrurile

personale, inclusiv cablul pe care se înșirau rufele, care a stat în gospodăria sa atâta timp. Le-a oferit posibilitatea să-i restituie bunurile și era gata să-i erte, doar că ultimii au avut un comportament foarte arogant și refuză să-i recupereze paguba, iar ea, în urma incidentului respectiv a rămas profund dezamăgită, s-a stresat, motiv din care s-a îmbolnăvit și a avut de suferit, inclusiv moral, din care cauză a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.

Totodată, instanța a reținut că potrivit materialelor din dosar, urmărirea penală a fost începută la data de 19.01.2024 în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal cu indicii de calificare: furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, săvîrșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin ordonanța din 23 aprilie 2024 Panas Constantin (f.d.175) a fost pus sub învinuire pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal cu indicii de calificare: ”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”. Ultimului i s-au comunicat drepturile și obligațiile și fiind audiat în calitate de învinuit, vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o, menționând că intenționează să se împace cu partea-vătămată.

Prin ordonanța din 23 aprilie 2024 Revenco Viorica (f.d.179) a fost pusă sub învinuire pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal cu indicii de calificare: ”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

În consecință, reieşind dintr-o analiză multiaspectuală a materialelor relevante cauzei penale, este de elucidat asupra investigaţiei complete desfăşurate de organul de urmărire penală, care conform prevederilor art.19 alin.(3) Cod procedură penală, a luat toate măsurile posibile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei şi asupra aprecierii corecte a circumstanţelor de fapt.

Instanța a ținut cont de prevederile art. 53 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, potrivit cărora, la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului şi prezintă în şedinţa de judecată probele acuzării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri şi îşi expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare, îşi expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracţionale săvîrşite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale şi pedepsei care urmează a fi aplicată.

În acest sens instanţa reţine că, vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi firea vinovăţiei, sarcina probaţiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei în comiterea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Mai mult ca atît, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susținerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură. Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Din prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, rezultă cu certitudine că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, or, chiar și Curtea Europeană în hotărîrea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 CEDO şi e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În conformitate cu prevederile art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar conform prevederilor alin. (1) şi (2) art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relatate mai sus, instanţa menţionează şi prevederile alin. (3) şi (4) art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit

inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită, există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o a*****ea anchetă a fost efectuată, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu, tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii, dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă, dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor, ce trebuie să se facă cu corpurile delicte, cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului, dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum şi s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Prin urmare, reieșind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a concluzionat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal a fost demonstrată pe deplin.

Până a ajunge la aceste concluzii, instanța a ținut cont de poziția acuzatorului de stat, precum și de modificările noi survenite în conținutul alin.(2) al art.126 Cod penal, potrivit căruia: Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei, inclusive de valoarea bunurilor sustrase, instanța de judecată a ajuns la concluzia înlăturării din învinuire a agravantei respective, chiar dacă pentru victimă valoarea bunurilor

sustrase este considerabilă. Or, potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Este de menționat că, obiectul juridic material al infracțiunii prevăzute de art.186 îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă al acestui component de infracțiuni are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită;

2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile;

4) modul ascuns.

Infracțiunea de furt este una materială şi se consideră consumată odată cu realizarea elementului material şi respectiv, survenirea rezultatului, adică scoaterea bunului din stăpânirea de fapt a posesorului sau a deținătorului şi trecerea lui în posesia făptuitorului - acțiune care presupune cauzarea unui prejudiciu material efectiv.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă cu scop de profit, îndreptate spre sustragerea averii străine şi însuşirea ei.

Subiectul - este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani.

Instanța reține că potrivit art. 55 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană îşi exercită drepturile şi libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile şi libertățile altora.

Acest regim de exercitare a drepturilor şi intereselor ocrotite de lege este reglementat Legea Supremă – Constituția Republicii Moldova și are ca scop respectarea drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor care se consideră prejudiciate.

Articolul 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Prin urmare, unul din elementele atragerii la răspunderea penală este probarea comiterii faptei prejudiciabile de persoana inculpată, precum și comiterea acestei fapte cu vinovăție, elemente care au fost dovedite pe parcursul cercetării judecătorești.

În consecință, reieșind din probele prezentate de partea acuzării, care poartă un caracter exact, sunt dobândite legal, au servit la constatarea existenței infracțiunii

imputate inculpatului, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, au fost admise ca pertinente, suficiente, concludente şi utile, administrate conform prevederilor legale, or, totalitatea dovezilor enumerate mai sus, acumulate în cadrul urmăririi penale şi examinate în instanța de judecată, demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția lui **Panas Constantin** şi **Revenco Viorica acțiunile cărora instanța de judecată le încadrează juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu indicii de calificare: ”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane”.**

Infracțiunea prevăzută la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, iar potrivit art. 16 alin. (3) din Codul penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, și, anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă faptul că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

În accepțiunea art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane iar conform dispozițiilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi a termenului pedepsei, instanța de judecată mai ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia, ordine de idei în care, instanța ține să reitereze că din cadrul legal precizat, rezultă indubitabil că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca ”prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie

să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității.

În speță, circumstanțe atenuante conform art.76 CP pentru inculpați instanța nu a reținut. Corelativ, nici agravante conform art.77 Cod Penal nu sunt.

La locul de trai, Panas Constantin se caracterizează nesatisfăcător, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Revenco Viorica este caracterizată din punct de vedere satisfăcător, la fel, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află. Ultima anterior nu a fost judecată, însă a fost artasă la răspundere contravențională (f.d.157) pentru sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, nerespectarea măsurilor de profilaxie, prevenire și /sau combatere a bolilor epidemice, injurie, pentru care i s-au aplicat pedepse pecuniare, însă acestea nu au fost achitate nici până în prezent, deci, ultima nu a tras concluziile necesare în urma comportamentului său anterior, continuând să încalce legea.

La fel, conform cazierului contravențional (f.d.138) Panas Constantin anterior a fost atras la răspunde contravențională de mai multe ori și anume, a comis 9 contravenții, începând de la sustragerea în proporții mici din avutul proprietarului, consumul de băuturi alcoolice în locuri publice și apariția în astfel de locuri în stare de ebrietate, tulburarea liniștii, injurii și huliganism nu prea grav, fiind evident comportamentul antisocial al acestuia, acțiunile căruia sunt în creștere.

Totodată, din datele anexate la materialele cauzei instanța reține că, prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Soroca Alexandru Cebanciuc urmărirea penală în privința lui Panas Constantin, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) CP, a fost încetată în baza art.109 CP.

La caz, instanța de judecată relevă că inculpații au comis o infracțiune mai puțin gravă. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 16 alin. (2) din Codul penal și art.186 alin. (2) Cod penal.

După săvârșirea infracțiunii, precum şi în instanța de judecată, Panas Constantin şi Revenco Viorica au recunoscut vina parțial, încercând prin diferite metode să-și justifice acțiunile întru evitarea răspunderii, deși au avut posibilitatea să-și ceară scuze de la partea vătămată, posibil chiar să se împace, doar că nu au putut restitui paguba din lipsa surselor financiare, ultimii alegând această metodă de apărare, pe alocuri lăsând să se creadă că partea vătămată este vinovată pentru că le-a spus să elibereze casa și care nu li-ar fi acordat suficient timp pentru a restitui bunurile, care însă este în etate și care evident că era mai deranjată de situația că, toată viața ei nu a fost pe drumurile judecății, iar acum, din cauza bunătății sale și din motiv că i s-a făcut milă de copii, i-a primit pe aceștia în gospodăria sa să locuiască, fără a percepe careva plăți,

iar ultimii au furat-o, fapt care desigur că nu doar a deranjat-o, dar a și stresat-o, ultima fiind nevoită să suporte situații stresante, care a dus și la înrăutățirea sănătății.

Prin urmare, corectarea inculpaților poate avea loc doar prin aplicarea în privința lor a pedepsei penale, evident că una din categoria celor mai aspre decât amenda, or, este evident că odată aplicată aceasta nu va da nici un rezultat, or, amenzile aplicate pentru comiterea contravențiilor au rămas neachitate, fapt care creează impresia că ultimii nu respectă legea și ignoră executarea sancțiunilor fie chiar și din cauza situației materiale precare, de aceia, s-a concluzionat că poziția acuzatorului de stat este una corectă, în raport cu toate circumstanțele, inclusiv și personalitatea inculpaților, care, chiar dacă nu au dat un acord expres și explicit, au dat de înțeles instanței că sunt apți ne muncă și predispuși de a munci.

La stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța mai ține cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite (infracțiune mai puțin gravă), de persoana inculpaților (sunt în relații de concubinaj, nu au loc permanent de muncă și nici de trai, nu au antecedentele penale, dar anterior au mai fost în conflict cu legea, inclusiv fiind sancționați pentru sustrageri din avutul proprietarului), de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării lor, de condițiile de viață ale lor, precum și de faptul că, pe parcursul examinării cauzei nu s-au stabilit careva impedimente în aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul propus de către acuzator.

Instanța explică prevederile art. 67 Cod penal, de unde rezultă că, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale.

Prin urmare, instanța consideră că pentru săvârșirea categoriei respective de infracțiuni, anume stabilirea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității va fi în stare să restabilească echitatea socială și să atingă scopul pedepsei penale, cuantumul acesteia fiind stabilit în limitele prevăzute de lege.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de judecată a reținut că, aceasta este întemeiată și o va admite în tot, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componență de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

Conform prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, (1) judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit jurisprudenţei CEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

Potrivit art.61 alin. (1) CPP, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Astfel, prin ordonanața procurorului, în cadrul urmăririi penale Sochirca Maria a fost recunoscută în calitate de parte vătămată pe furtul bunurilor materiale din gospodăria sa situată în s. ***** r. Soroca, paguba materială fiind estimată la suma de 3170 lei. Iar în cadrul examinării cauzei ultima a înaintat acțiunea civilă, solicitând cu titlu de prejudiciu material, încasarea din contul inculpaților a sumei de 3170 lei, instanța considerând suficiente argumentele invocate, considerând necesar de a încasa în beneficiul acesteia suma respectivă, la fel ca și cheltuielile suportate de către ultima în legătură cu examinarea cauzei respective, ultima având avocat, a suportat și cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 3000 lei, care la fer urmează ai fi compensate din contul inculpaților, potrivit pct. 15 al Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr.2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaţilor din RM, pentru probarea cheltuielilor suportate „Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime".

La fel instanţa a reținut că, pentru dovada cheltuielilor suportate prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente:

a) Dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

b) copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie;

c) listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Materialul probator al pricinii atestă faptul că, potrivit mandatului anexat la dosar, avocatul Diomid Gherman a fost împuternicit de a reprezenta interesele părții vătămate, pentru care ultima a achitat onorariul de 3000 lei, fapt care este confirmat în mod corespunzător și rezultă cert din materialele dosarului, sumă care este una rezonabilă în coraport cu eforturile depuse de către avocet.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Conform art. 19 alin. (1) Cod civil al RM, în condiţiile legii, persoana lezată întrun drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

În conformitate cu prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Totodată, potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Cu privire la prejudicul moral cauzat părții vătămate, instanța consideră că, încălcarea oricărui drept garantat de lege poate fi de natură să conducă la producerea unui prejudiciu moral, ce dă naștere la obligație, pentru persoana ce a încălcat dreptul altei persoane, de a-l acoperi.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În privința aprecierii cuantumului prejudiciului moral, instanța reține că acesta nu poate fi determinat după criterii precise, el trebuie a fi evaluat după natura încălcării suferite, în funcție de situația personală a victimei, a legăturii ei cu cel ce a încălcat dreptul.

Atunci cînd este vorba despre determinarea despăgubirii pentru prejudiciu moral, instanța nu poate decide decît în echitate asupra cuantumului acesteia.

Instanţa de judecată stabileşte că prejudiciu moral urmează a fi reparat în conformitate cu principiul echităţii, iar art. 41 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului defineşte noţiunea de „reparaţie echitabilă” şi se aplică atât pentru prejudiciile materiale, cât şi pentru cele morale. Prin urmare, dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al Înaltei Părţi Contractuale nu permite decât o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o reparaţie echitabilă.

Prejudiciul moral reprezintă o pagubă care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial. Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea „prețului suferințelor fizice și psihice”, care sunt inestimabile, dar aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicațiilor acestora pe toate dimensiunile vieții sociale.

Trebuie să se aprecieze ce au pierdut persoanele vizate pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial atât pentru moment, cât și pentru viitor. La determinarea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să se țină cont de importanța valorii morale lezate pentru persoana vătămată. În cazul suportării unui prejudiciu moral fiecare persoană vătămată acordă o considerație diferită valorilor lezate. Persoana vătămată apreciază acele valori sau activități, care îi satisfac anumite necesități sau aspirații. Cuantumul compensației acordate depinde și de durata menținerii consecințelor cazului urmare a cărora s-au produs. Stabilind cuantumul compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de măsura în care această compensație poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacție, găsind un echilibru între compensarea echitabilă a persoanei prejudiciate prin infracțiune cât și respectarea drepturilor şi intereselor inculpatului.

Mărimea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să fie echitabil în raport cu suferințele psihice cauzate părții vătămate, în urma comiterii infracțiunii de către inculpatul Panas Constantin *****, cît și Revenco Viorica *****, dar și să nu ducă la o îmbogățirea fără just temei a părții vătămate.

Instanța consideră că în speță, luînd în considerație toate circumstanțele cauzei, însuși faptul tragerii la răspundere penală a lui Panas Constantin ***** și Revenco Viorica ***** și aplicarea unei pedepse penale lor, nu ar constitui pentru partea vătămată o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma săvîșirii de către inculpați a infracțiunii. Or, prin condamnarea acestora, instanța nu are puterea de a restabili partea vătămată în situația anterioară încălcării drepturilor ei și în acest

sens, este necesară acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

Prin urmare, solicitările părții vătămate de încasare a prejudiciului moral în sumă totală de 5000 lei de la inculpați, instanța de judecată o consideră întemeiată și îl va admite în limita solicitărilor înaintate, doar că va încasa câte 2500 lei de la fiecare, or, prejudiciul moral nu se încasează în mod solidar, ci proporțional suferințelor aduse, ceia ce în speță este în mod legal, or, ultimii au acționat în comun, în momentul sustragerii, având același comportament indiferent și pe parcursul examinării cauzei.

Cheltuieli de judecată și corpuri delicte în prezenta cauză penală nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. art.340, 382, 384, 385, 389, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat **Panas Constantin** ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, i se aplică lui pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Se recunoaște vinovată **Revenco Viorica** ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, în coroborare cu prevederile art.364[1] alin.(8) Cod de procedură penală, i se aplică pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Controlul asupra comportării lui Panas Constantin ***** și Revenco Viorica ***** în timpul executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității a-l pune în seama Biroului de Probațiune Soroca.

Se explică că, în conformitate cu prevederile art. 67 alin.(3), (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Sochirca Maria se admite.

Se încasează în mod solidar de la Panas Constantin ***** și Revenco Viorica ***** în beneficiul lui Sochirca Maria suma de 3170,00 lei (trei mii una sută șaptezeci lei, 00 bani) cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Se încasează în mod solidar de la Panas Constantin ***** și Revenco Viorica ***** în beneficiul lui Sochirca Maria suma de 3000,00 lei (trei mii lei, 00 bani) cu titlu de cheltuieli de judecată (cheltuieli de asistență juridică).

Se încasează de la Panas Constantin ***** în beneficiul lui Sochirca Maria suma de 2500 (două mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Se încasează de la Revenco Viorica ***** în beneficiul lui Sochirca Maria suma de 2500 (două mii cinci sute) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Sentința poate fi atacată la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Cristina Botnaru**